

PŁACZLIWIE (19) *av*

a jasne; e pochylone.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Z płaczem, żałością, smutno; flebiliter, lacrimose Mącz, Calep, Cn; flebile Cn (19): RejJóz P4; RejPs 141; [Aleksander umiera] Zathym wżycy Macedonowie poczęli wielkim głosem wołać płaczliwie mówiąc [ploratum facere et dicere]/ nieltety nam nędznym HistAl N3v; MurzHist E4; RejWiz 184; Káznodzieiá [...] Klemens Rámułth/ [...] oplákował vpadek Korony Polfkiey/ y odmianę iey po Zygmunta Krolá śmierci/ płaczliwie wípominał OrzRozm G2v, M4; Mącz 130a; RejPos 185; MWilcHist F2v; Calep 423b, 576b; [Tu macie kości. Które oddajcie grobom tym poczciwie, gdzieście me przodki chowali płaczliwie PismaPolit 3; DramStp II 278; StryjPoczqł 202; BusLic 17].

W charakterystycznych połączeniach: płaczliwie chować (pochowan) (2), mówić, obchodzić, poglądać, powiedzieć, prosić, śpiewać, upaść na kolana, wołać (3), wspominać.

Zwrot: »płaczliwie narzekać« (3): RejPos 310; [Jest się czemu podziwować] Iáko potym on vpádł Dawid płaczliwie nárzekał y oplákował ony wyftępki swoie RejZwierc 204v; SkarJedn 335.

Szeregi: »lamentliwie i płaczliwie« (1): [sprawiedliwa li też to] na kazaniach swych lamentliwie y płaczliwie przeciw nam/ wżytkich pobudzić? CzechEp 93.

»płaczliwie, (a) rzewno (a. rzewliwie)« (2): Ale niektery muzyk mieyski [...] padł przed nogi Alexandrowe/ natychmiał począł płaczliwie a rzewno śpiewać [per artem musicam lamentari] HistAl D3v; Mącz 181c.

W przen (1): O tę [pomstę] Pánie z Dawidem wftáwicznie profzę/ Y do ciebie płaczliwie ferce me podnożę. CzahTr B4.

Synonimy: lamentliwie, rzewnie, żałością.